herpy

FRØER

Amazon Milk Frog

Trachycephalus resinifictrix

Trachycephalus resinifictrix er en stor, kraftig og nataktiv træfrø fra Amazonas' trækroner. Ungerne er sort- og hvidstribede, de voksne marmorerede, og truet udskiller frøen et mælkehvidt hudsekret. Den yngler i vandfyldte træhuller, er robust i pasning og minder i mangt og meget om *Ranoidea caerulea*.

Familie: Hylidae Tidligere navn: *Phrynohyas resinifictrix* Udgivet 15. november 2026 **Mild hudgift**

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**6-10 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**8-10 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Træboende**
Biotop	**Regnskov**
Hudgift	**Mild** Vask hænderne efter kontakt, og hold fingrene fra øjne og mund
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**75 × 30 × 45 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**21-29 °C**
Temperatur, nat	**18-21 °C**
Luftfugtighed	**50-100 %**
Vand	**Vandskål**
UVB	**Anbefalet** Ferguson-zone 2
Kost	**Insekter og orme/snegle**
Holdes	**Enkeltvis, parvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudser i vand**
Æglægning	**I vand**
Kønsmoden	**12-18 mdr.**
Æg pr. lægning	**100-1.500**
Klækning	**1-2 dage**
Larvetid	**21-75 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Færdigfoder**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står ikke på CITES-listerne, så der kræves ingen CITES-papirer. Næsten alle dyr i handlen er opdrættet i fangenskab. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og angives derfor ikke her.

Om arten

Trachycephalus resinifictrix er en tungt bygget træfrø med kraftige lemmer, store hænder og tykke tåpuder, der ofte skimter turkise, når frøen klatrer på glasset om natten. Hannerne bliver sjældent over 6 cm, mens hunnerne når 10 cm eller lidt mere, målt fra snude til kloak. Hannerne er også slankere, og de kalder højt.

Ungerne er skarpt tegnet med sorte og hvide bånd. I løbet af det første år eller to glider farverne over i dæmpede brune og grå nuancer med hvide konturer, og hos de voksne spættes den mørke ryg efterhånden af lysegrå til hvide prikker. Med alderen bliver huden også lidt knoldet.

Truet udskiller arten et hvidt, mælkeagtigt hudsekret, som betegnes som giftigt. I fangenskab sker det kun, når dyret bliver kraftigt forstyrret eller håndteret hårdhændet. Virkningen på mennesker er ikke kendt, og hudgiften regnes for mild: rør kun frøen, når det er nødvendigt, hold hænderne væk fra øjne og mund, og vask dem grundigt bagefter.

Arten blev beskrevet som *Hyla resinifictrix* i 1907 og har også heddet *Phrynohyas resinifictrix*, før slægten *Phrynohyas* blev lagt sammen med *Trachycephalus*. Næsten alle dyr i handlen er opdrættet, fordi landene i Amazonas sjældent eksporterer vildfangne padder. Arten blev første gang avlet i fangenskab i 1998. Dyr i fangenskab bliver mindst 8 år gamle; 10 år er et skøn.

Pasningen ligner den for *Ranoidea caerulea*: robust og tilgivende, men det er en fordel at have lidt erfaring med padder først. Frøen sover om dagen, gerne højt oppe i et skjul, og bliver levende, når lyset slukkes.

Læs mere: Køb af dyr: opdræt, vildfang og transport

Udbredelse og levested

Trachycephalus resinifictrix lever i Amazonas' regnskov i Sydamerika. Arten blev først fundet ved floden Maracanã i Brasilien, og de fleste registrerede fund stammer fra Fransk Guyana og Brasilien, efterfulgt af Colombia, Peru, Venezuela, Surinam, Ecuador og Guyana.

Grænsen mod den nære slægtning *Trachycephalus cunauaru*, der først blev beskrevet i 2013 og lever i Brasilien, Bolivia og Ecuador, er ikke afklaret. Nogle af de vestlige fund kan derfor høre til den art. De to fund fra Bolivia er ikke medregnet på kortet.

> **Oprindelig udbredelse:** Brasilien, Fransk Guyana, Surinam, Guyana, Venezuela, Colombia, Peru og Ecuador.

LEVESTED

Trachycephalus resinifictrix lever og yngler i regnskovens kroner, op til omkring 30 m over jorden. Livet drejer sig om vandfyldte træhuller, der vender opad og holdes fyldt af regnen. Hannerne kalder fra hullerne og forsvarer dem mod andre hanner. De huller, frøerne bruger, er i gennemsnit over 40 cm i diameter og rummer knap 20 liter vand. Haletudserne vokser op i hullerne, og ungerne forlader dem uden nogensinde at have været nede på jorden.

Regnskoven har små årstidsskift, men en tydelig regntid, og det er i den, arten yngler. Luften i kronerne er fugtig, men aldrig stillestående. Temperaturen i naturen er omkring 21-30 °C; luftfugtigheden er ikke målt.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation Læs mere: Opdræt af haletudser

Pasning

TERRARIET

Et voksent par kan holdes i et akvarie på omkring 75 liter, og et terrarie på 75 × 30 × 45 cm (længde × bredde × højde) er nok til to til fire voksne, selv om mere plads altid er bedre. En gruppe på fem skal have mindst 60 × 45 × 60 cm. Arten er en udpræget klatrer, så højden tæller mere end bundarealet. Et tætsluttende nettag er nødvendigt, både for ventilationens skyld og for at forhindre flugt, og en bagvæg på alle sider undtagen fronten gør dyrene trygge.

Indret med kraftige grene, drivtræ, hule korkrør, bambusstænger eller stykker af PVC-rør. Frøen trives bedst med skjul højt oppe frem for på bunden: læn buede barkstykker op ad siderne, eller fastgør skjul med silikone. Levende planter skal være robuste og bredbladede, fx *Philodendron* og store *Neoregelia*-bromelier, hvis bladhjørner frøerne gerne sover i. Kunstige planter fungerer lige så godt.

Bunden kan være fugtig kokosfiber eller anden sikker jord uden vermiculit og perlite, fugtigt køkkenrulle, der skal skiftes flere gange om ugen, eller sphagnum trykket fladt ned over et drænlag. Man kan også helt undvære bund og i stedet skylle bunden ren med vand. Undgå grus og fin bark, som frøen kan sluge ved et uheld.

Op til fem unger kan gå i et akvarie på omkring 38 liter, hvor det er lettere at holde øje med dem. Køb ikke helt nyforvandlede dyr; unger på 3 cm eller mere er lettere at få til at trives. Stil terrariet op mindst en uge i forvejen, så du kan nå at tjekke forholdene, før frøerne flytter ind.

Læs mere: Terrarieopbygning og bioaktiv bund

TEMPERATUR

Trachycephalus resinifictrix tåler et bredt temperaturspænd. Om dagen skal det varmeste sted nær lyskilden nå 27-29 °C, mens de køligste dele holder sig på 21-24 °C, så frøen selv kan vælge mellem en kølig træhule og en varm gren. Om natten må temperaturen gerne falde til omkring 18 °C. Raske dyr klarer enkelte dage uden for spændet, når forholdene hurtigt bliver normale igen.

Temperaturen er det sted, hvor der oftest laves fejl, så brug et nøjagtigt termometer, og mål flere steder i terrariet. Mangler der varme, kan en svag glødepære over nettaget give det nødvendige, og en infrarød eller rød pære kan bruges om natten. Undgå varmemåtter, varmesten og varmekabler, især uden bundlag, for de kan skade frøerne. Varmer en lampe, så hold øje med fugten, der falder, når luften bliver varmere.

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Luftfugtigheden er mindre kritisk end temperaturen, men terrariet skal sprøjtes mindst én gang om dagen. Brug afkloret postevand eller osmosevand, der heller ikke giver kalkpletter på glasset. Sprøjter du en til to gange dagligt, stiger fugtigheden kortvarigt til næsten 100 % og falder derefter til en almindelig baggrund på 50-90 %. Frøerne vågner ofte og bevæger sig efter sprøjtningen.

God ventilation er vigtigere end konstant høj fugt: luften i trækronerne er fugtig, men aldrig stillestående. Et hygrometer viser, om du rammer niveauet, og bunden og grenene må gerne tørre lidt op mellem sprøjtningerne, så der ikke dannes skimmel.

VAND OG VANDKVALITET

Trachycephalus resinifictrix skal have en stor skål med rent vand, der svarer til træhullet i naturen. Skålen skal være så stor, at frøen kan sidde i den, og den bliver brugt næsten hver nat, så spar ikke på størrelsen. Sætter du foden af et stort korkrør ned i en skål med samme diameter, får du et vandfyldt træhul, der er let at gøre rent.

Skift vandet hver dag. Postevand skal behandles med et akvariemiddel, der fjerner klor, chloramin og tungmetaller, og det er bedst at lade det stå et døgn efter behandlingen. Er postevandet dårligt, kan visse mærker kildevand på flaske bruges. Padder optager vand og stoffer gennem huden, så brug aldrig sæbe eller rengøringsmidler; rens skål og inventar med varmt vand. Fjern ekskrementer og døde foderdyr dagligt, og tag hele terrariet ud til en grundig skylning med få ugers mellemrum.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl

LYS OG UVB

Trachycephalus resinifictrix er nataktiv og kan både leve og yngle uden UVB, men unger, der vokser op med UVB, bliver større og får et sundere skelet end unger uden. Derfor anbefales et svagt UVB-lys.

Brug et UVB-rør af styrken 2.0 eller 5.0 (omtrent Ferguson-zone 2) over et stykke net, ikke glas, og placer det over en yndlingsgren eller et sovested, så frøen kommer i lyset, men også kan søge skygge. Sidder røret mere end 30-60 cm fra det sted, hvor frøen opholder sig, får den næsten intet ud af det. UVB-udstrålingen aftager med tiden, så skift røret hver 6.-12. måned, også selv om det stadig lyser. Et almindeligt lysstofrør på 5.000-6.500 K giver et mere naturligt lys end UVB-rørets blålige skær. Sæt alt lys på et tænd-sluk-ur med omkring 12 timers dag.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

T. resinifictrix er grådig og sjældent kræsen. Fårekyllinger kan udgøre størstedelen af kosten, og de skal være omtrent så lange, som frøens hoved er bredt. Hver tredje til femte fodring skiftes der til noget andet: stuefluer, regnorme, voksmøllarver eller små kakerlakker. Unge frøer tager også flyveløse bananfluer. Store voksne kan tage babymus, men de bør gives sjældent eller slet ikke.

Unger fodres hver dag, voksne to gange om ugen eller sjældnere, med 3-10 foderdyr pr. frø afhængigt af størrelsen. Selv om frøen er nataktiv, lærer de fleste at vågne og æde om dagen. Pudr foderdyrene med et fosforfrit tilskud med kalk, D3-vitamin og A-vitamin: ved hver fodring til unger og ved hver anden til voksne.

Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

T. resinifictrix er ikke et dyr til håndtering. Huden er gennemtrængelig og følsom over for olie og salte fra menneskehud, og hudsekretet kan irritere. Tag kun frøen op, når det er nødvendigt, fx ved rengøring eller sundhedstjek, og brug gerne pudderfri engangshandsker. Vask altid hænderne bagefter.

Om dagen sover frøen, ofte gemt i et hult korkrør eller en bromelie, og om natten er den aktiv og bedst at se på. Mange vågner også om dagen, når der sprøjtes eller fodres. Hannerne kalder højt og forsvarer ynglesteder i naturen, men flere dyr kan gå sammen, når der er plads og mange skjul. Hold dyr af nogenlunde samme størrelse sammen, og del dem, hvis de mindste ikke får deres del af foderet.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Kønnene skilles lettest på størrelsen: hannerne bliver sjældent over 6 cm og er slankere, mens voksne hunner er store, runde og op til 10 cm. Hører du kald, er det en han. Dyrene er kønsmodne ved omkring halvandet år, men kønnet kan som regel ses tidligere, og der avles også med dyr ned til et år.

Vil du avle, er en gruppe på fem til ti dyr med flere hanner end hunner ofte mere givende end et enkelt par. Dyrene skal være raske og veludfodrede i flere måneder i forvejen.

PARRING

I fangenskab yngler *Trachycephalus resinifictrix* ofte, blot dyrene er raske, veludfodrede og har et passende vandfyldt sted at lægge æg. Frøerne kan yngle året rundt, uden at der ændres på noget, men nogle gange er en kunstig regntid nødvendig, og arten kan være en af de sværere træfrøer at avle.

Til den kunstige regntid sprøjtes der mindre og med mindre vand i nogle uger. Derefter flyttes dyrene til et regnkammer: et højt akvarie med 5-8 cm vand i bunden, hvor en dykpumpe fører vandet op til et sprøjterør eller en slange med huller under loftet, så det regner hele tiden. Temperaturen skal være 27-29 °C, og der skal være mange planter og skjul. Lad dyrene vænne sig til kammeret i nogle dage, og fodr dem godt imens. En lukket, uigennemsigtig boks på 15-20 cm på hver led med 3-5 cm vand og et indgangshul fungerer som træhul og kan give mere sikre resultater.

Parringen sker om aftenen eller natten, som regel 1-3 døgn efter, at pumpen er tændt. Hannen griber hunnen om skuldrene (amplexus) og kan holde fast i flere dage. Er der ingen æg efter fem dage, flyttes dyrene tilbage, og du venter nogle uger, før du prøver igen.

ÆG OG HALETUDSER

Æggene lægges på vandoverfladen i et vandfyldt hul. I terrariet bruger frøerne ofte bare en stor vandskål, men et korkrør i en skål, en plastboks med et hul og et par centimeter vand eller et terrarie, hvor hele bunden står under nogle centimeter vand med masser af bark og drivtræ op over overfladen, virker også. Skift vandet ofte, dagligt hvis mængden er lille.

En lægning er på fra omkring 100 til over 1.500 æg, og en enkelt vellykket parring kan give hundredvis af unger, så vær forberedt på arbejdet. Flyt hele skålen eller boksen med æg til et separat akvarie, så de voksne ikke forstyrrer dem. Æggene udvikler sig hurtigt, og haletudserne klækker efter 1-2 døgn. Der er ingen yngelpleje. I naturen æder haletudserne en stor del af de æg, som hunner senere lægger i samme hul, men i fangenskab har de ikke brug for æg for at udvikle sig.

Haletudserne kan gå i et akvarie på mindst 75 liter ved omkring 27 °C og blive i det efter klækningen. De første dage hænger de på siden med ydre gæller, mens de opbruger blommen, og når de svømmer frit, får de malede fiskeflager og synkepiller en gang om dagen, så meget at det meste er ædt inden for et par timer. Skift 20-30 % af vandet et par gange om ugen og brug et svampefilter, eller skift det meste af vandet dagligt uden filter. Undgå kraftig vandbevægelse, som kan give gasboblesyge, hvor haletudserne flyder og ikke kan dykke. I naturen er der fundet op til omkring 16 haletudser pr. liter vand, men del dem op i flere akvarier, efterhånden som de vokser.

METAMORFOSE

Ved 23-26 °C i vandet er haletudserne forvandlede efter 38-75 dage; ved omkring 27 °C kan det gå på 3-5 uger. Brug en akvarievarmer med termostat, hvis vandet er for køligt, og mål temperaturen med et termometer.

Når forbenene kommer frem, holder haletudsen op med at æde, fordi munden omdannes, og den skal nu flyttes til en beholder med under 3 cm vand og visne blade eller andet, der stikker op over overfladen, så den ikke drukner. Et skråtstillet akvarie med vand i den ene ende og land i den anden virker også. De forvandler sig ikke alle på én gang, ofte omkring 20 ad gangen. Når omkring 90 % af halen er væk, kravler de knap 13 mm store frøer op af vandet og flyttes til et opvækstterrarie. En førstegangsopdrætter kan regne med, at 75 % af haletudserne når forvandlingen, og med god pasning kan over 90 % klare det.

Læs mere: Varme og temperatur

OPDRÆT AF UNGER

Ungerne går bedst i en enkel opstilling med fugtigt køkkenrulle, nogle levende eller kunstige planter og en vandskål, så det er let at følge deres vækst. 20 nyforvandlede unger eller flere kan gå i et akvarie på 19 liter, men sortér dem efter størrelse, efterhånden som de vokser, så de mindste ikke bliver udkonkurreret.

Fodr mindst en gang om dagen med flyveløse bananfluer og små fårekyllinger, altid pudret med tilskud. I et stort terrarie, hvor fluerne ikke altid er inden for rækkevidde, kan der gå omkring 20 fluer pr. unge. Giv et svagt UVB-lys (2.0 eller 5.0) og 24-29 °C. Ungerne vokser hurtigt og kan sælges, når de er 1,5-3 måneder gamle.

Sundhed og typiske fejl

Trachycephalus resinifictrix er hårdfør, og de fleste problemer skyldes pasningen. De typiske fejl er:

- Dårlig hygiejne og gammelt vand i skålen. Skift vandet dagligt, og fjern ekskrementer og døde foderdyr.
- For lidt kalk, D3-vitamin og UVB, især hos unger. Det giver metabolisk knoglesygdom med blødt skelet og skæve ben.
- Klor, chloramin og tungmetaller i vandet, eller rester af sæbe og rengøringsmidler.
- Forkert temperatur over længere tid, eller en varmekilde, der tørrer luften ud eller giver forbrændinger.
- Unødig håndtering. Huden er følsom, og hudsekretet kan irritere.
- Gasboblesyge og dårlig vandkvalitet hos haletudserne.

Et sundt dyr er rundt og fyldigt, sover om dagen oppe i terrariet og har klare øjne. Tag hver frø ud og se den efter med få ugers mellemrum, og søg en dyrlæge med forstand på padder, hvis den taber sig, holder op med at æde, virker slap eller får sår eller misfarvet hud.

Læs mere: Typiske sygdomme og tegn på sygdom

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.